

Второто правно основание на жалбата е изведено от незаконосъобразността на разпространето към Великото херцогство Люксембург на финансова корекция, която евентуално е обоснована само по отношение на други държави членки. Никаква аномалия не била констатирана във функционирането на програмата във Великото херцогство Люксембург. Фактът, че Люксембург е приел да участва в съвместен проект с Германия, Белгия, Франция и Нидерландия, не оправдавало това Люксембург да търпи отрицателните последици — изразяващи се във финансова корекция на собствените му проекти — от грешки или слабости, които били открити при одита на нидерландските или германски проекти и които почти изключително се изразявали в твърдяно неспазване на разпоредбите относно процедурата за възлагане на обществени поръчки. Въпреки факта обаче, че става въпрос за съвместно участие на пет държави членки в една и съща програма, процедурите за възлагане на обществени поръчки спадали към изключителната отговорност на националните власти на съответните държави членки.

Иск, предявен на 8 март 2010 г. — Insula/Комисия

(Дело T-110/10)

(2010/C 134/68)

Език на производството: френски

Страни

Ищец: Conseil scientifique international pour le développement des îles (Insula) (Париж, Франция) (представители: J.-D. Simonet и P. Marsal, avocats)

Отговорник: Европейска комисия

Искания на ищеца

- да се приеме иска за допустим и основателен,
- да се приеме, че искането на Комисията за възстановяване на сумата от 84 129 евро е неоснователно и тогава да се разпорежи Комисията да издаде кредитно известие в размер на 84 120 евро,
- да се постанови съединяване на иска с дело T-366/09 за целите на писменото и устното производство поради връзка между тях,
- да се осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

С настоящия иск, основан на арбитражна клауза, ишецът моли Общия съд да установи несъответствие на дебитното известие от 28 януари 2010 г., с което Комисията изисква, вследствие на одитен доклад от OLAF, възстановяването на авансово заплатени суми на ищеца съобразно клаузите на договор EL HIERRO (NNE5/2001/950), сключен в рамките на програма за изследване и технологично развитие, и демонстрация в областта на енергията, околната среда и устойчивото развитие.

Ишецът излага две правни основания.

С първото правно основание той оспорва изискуемостта на претендираното от Комисията вземане след проведеня през 2005 г. одит.

С второто правно основание той твърди, че като издава новото дебитно известие Комисията нарушава договорните задължения, които не ѝ позволявали шест години след извършеното последно плащане на Insula и при липсата на предизвестие от нейна страна в предвидения в договора срок, повече да иска допълнителни доказателства.

Жалба, подадена на 8 март 2010 г. — Германия/Комисия

(Дело T-114/10)

(2010/C 134/69)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Федерална република Германия (представители: J. Möller и C. Blaschke, както и U. Karpenstein, Rechtsanwalt)

Отговорник: Европейска комисия

Искания на ищеца

- Да се отмени Решение № C(2009) 10712 на Европейската комисия от 23 декември 2009 година относно намаление на помощта, предоставена от Европейския фонд за регионално развитие (ЕФРР) в полза на програмата по инициатива на Общността Interreg II/C „Наводнения Рейн—Мозел“ в Кралство Белгия, Федерална република Германия, Френската република, Великото херцогство Люксембург и Кралство Нидерландия въз основа на Решение C(97) 3742 на Комисията от 18 декември 1997 година (ЕФРР № 970010008);

— да се осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

С обжалваното решение Комисията намалява помощта, предоставена от ЕФРР за периода 1 януари 1994 г. — 31 декември 1999 г. на програмата за защита от наводнения в рамките на инициативата на Общността Interreg II/C в Кралство Белгия, Федерална република Германия, Великото херцогство Люксембург и Кралство Нидерландия.

В подкрепа на своята жалба жалбоподателят изтъква три правни основания.

Като първо правно основание жалбоподателят посочва, че не са налице условията за финансова корекция съгласно член 24, параграф 2 от Регламент (ЕИО) № 4253/88⁽¹⁾. Според жалбоподателя това не дава право на Комисията да извършва финансови корекции за административни грешки или предполагаеми недостатъци в административните и контролни системи. Освен това жалбоподателят твърди, че дори да бяха открити административни грешки или предполагаеми недостатъци в административните и контролни системи съгласно член 24 от Регламент № 4253/88, не би следвало да става въпрос за финансова корекция. На първо място, „нередности“ като твърдения тук от Комисията могат да се поправят чрез финансова корекция само ако те имат или са имали отрицателно въздействие върху бюджета на Европейския съюз. По мнението на жалбоподателя мерките, срещу които Комисията възразява, не са имали такова въздействие. На второ място, жалбоподателят изтъква, че при поредица проекти, срещу които също е възразявано по този начин, не е имало нарушение на общностното право.

С второто правно основание се твърди, че Комисията не е имала право съгласно Регламент № 4253/88 да приложи фиксирани и базиращи се на екстраполации финансови корекции. Освен това жалбоподателят твърди, че ясната формулировка на член 24 от този регламент се отнася до конкретни ситуации и изчислими суми.

В рамките на третото правно основание жалбоподателят изтъква нарушение на принципа на пропорционалност и твърди, че не се позволява извършвана спрямо държавите екстраполация, въз основа на която от държава членка се изисква да поеме отговорност за грешките на друга държава членка.

⁽¹⁾ Регламент (ЕИО) № 4253/88 на Съвета от 19 декември 1988 година относно определяне на разпоредбите за прилагане на Регламент (ЕИО) № 2052/88 по отношение координацията на дейностите на различните структурни фондове, от една страна, и между тях и дейността на Европейската инвестиционна банка и други съществуващи финансови инструменти, от друга страна (ОВ L 374, стр. 1).

Жалба, подадена на 8 март 2010 г. — Германия/Комисия

(Дело T-116/10)

(2010/C 134/70)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Федерална република Германия (представители: J. Möller и Rechtsanwalt U. Karpenstein)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

— да се отмени Решение C(2009) 10675 на Комисията от 23 декември 2009 г. за намаляване на подкрепата, предоставена по силата на Решение C(97) 1120 на Комисията от Европейския фонд за регионално развитие (ЕФРР) за програмата „Ziel 2-Programm Nordrhein-Westfalen (1997—1999)“ във Федерална република Германия;

— да се осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

С обжалваното решение Комисията намалява помощта на ЕФРР за програмата „Ziel 2 Programm Nordrhein-Westfalen (1997—1999)“ във Федерална република Германия.

Жалбоподателят изтъква четири правни основания в подкрепа на жалбата си.

Като първо правно основание жалбоподателят твърди, че Комисията не е преценила правилно фактите и обстоятелствата по случая. Жалбоподателят счита, че Комисията се позовава на грешни стойности при изчисляването на използвания процент на грешка.

В рамките на второто правно основание жалбоподателят поддържа, че определените в член 24, параграф 2 от Регламент (ЕИО) № 4253/88⁽¹⁾ условия за финансова корекция не са изпълнени. Той счита, че тази разпоредба не дава право на Комисията да извършва финансови корекции поради административни грешки или твърдения за незадоволителни системи за управление и контрол. Освен това той изтъква, че финансова